

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 011668 15 Кж 4
Бања Лука, 23.3.2015. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих у кривичном предмету против осуђеног Д.М., због кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката С.Т. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 14 Кв 7 од 18.02.2015. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.3.2015. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Д.М., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 14 Кв 7 од 18.02.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 14 Кв 7 од 18.02.2015. године, одбачен је захтјев браниоца осуђеног Д.М., за понављање кривичног поступка довршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 011668 14 К 2 од 12.6.2014. године, којом је оптужени оглашен кривим због кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат С.Т. из Б.Л., не наводећи основе побијања рјешења, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и дозволи понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Аргументима садржним у образложењу жалбе, не може се оспорити правилност закључка садржаног у побијаном рјешењу за поновно саслушање

оштећене, малолетне И.М., кћерке осуђеног, не представља нови доказ, на основу којег се, у смислу одредбе члана 343. став в) ЗКП РС, може дозволити поновљање кривичног поступка.

Наиме, оштећена је саслушана на главном претресу у условима непосредности и контрадикторности, тако да се приједлог на којем је заснован захтјев за њено поновно саслушање, било у присуству вјештака Н.С. или неког другог вјештака, како се то наводи у захтјеву, и по оцјени овог суда, не може сматрати новим доказом у смислу цитиране законске одредбе члана 343. став в) ЗКП РС.

Коначно, у истом правцу је дато ваљано образложење у побијаном рјешењу у односу на писма које је, по тврдњама из захтјева сачинила оштећена, јер се, и по оцјени овог суда, не ради о доказима који су нови по својој суштини и садржају и који би сами за себе или у вези са ранијим доказима били подобани да утичу на ослобађање осуђеног или на његову осуду по блажем Кривичном закону.

Ради тога је првостепени суд, правилном примјеном члана 347. став 1. у вези са чланом 343. став 1. тачка в) ЗКП РС, захтјев за понављање кривичног поступка, одбацио и о томе дао ваљане разлоге у побијаном рјешењу.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић